

Zbiór Orzeczeń

Sprawa C-386/14

**Groupe Steria SCA
przeciwko
Ministre des Finances et des Comptes publics**

(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez cour administrative d'appel de Versailles)

Odesłanie prejudycjalne — Przepisy podatkowe — Swoboda przedsiębiorczości — Dyrektywa 90/435/EWG — Artykuł 4 ust. 2 — Wypłata dywidend o charakterze transgranicznym — Podatek dochodowy od osób prawnych — Opodatkowanie grup (francuskie „intégration fiscale”) — Zwolnienie dywidend wypłacanych przez spółki zależne należące do tej samej zintegrowanej grupy podatkowej — Warunek posiadania siedziby — Dywidendy wypłacane przez spółki zależne niebędące rezydentami — Koszty i opłaty niepodlegające odliczeniu związane z udziałem

Streszczenie – wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 2 września 2015 r.

1. *Swoboda przedsiębiorczości — Przepisy podatkowe — Podatek dochodowy od osób prawnych — Ustawodawstwo krajowe pozwalające spółkom dominującym będącym rezydentami na utworzenie jednego podmiotu podatkowego z jej spółką zależną będącą rezydentem — Wykluczenie spółek zależnych niebędących rezydentami, w braku objęcia ich dochodów ustawodawstwem podatkowym państwa członkowskiego spółki dominującej — Względy uzasadniające — Zrównoważony podział władztwa podatkowego pomiędzy państwa członkowskie*

(art. 49 TFUE, 54 TFUE)

2. *Swoboda przedsiębiorczości — Przepisy podatkowe — Podatek dochodowy od osób prawnych — Uregulowanie krajowe ustanawiające pełne zwolnienie podatkowe dywidend wypłacanych przez spółki zależne na podstawie systemu opodatkowania grup, zastrzeżonego wyłącznie dla spółek będących rezydentami — Częściowe zwolnienie dywidend wypłacanych przez spółki zależne niebędące rezydentami niemogące należeć do takiej grupy — Niedopuszczalność — Względy uzasadniające — Brak*

(art. 49 TFUE; dyrektywa Rady 90/435)

3. *Zbliżanie ustawodawstw — Wspólny system opodatkowania stosowany w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich — Dyrektywa 90/435 — Artykuł 4 ust. 2 — Możliwość przewidzenia przez państwa członkowskie braku możliwości odliczenia opłat odnoszących się do udziałów i strat wynikających z podziału zysków spółki zależnej od podlegającego opodatkowaniu zysku spółki dominującej — Granica — Obowiązek przestrzegania podstawowych postanowień traktatu, w tym art. 49 TFUE*

(art. 49 TFUE; dyrektywa Rady 90/435, art. 4 ust. 2)

1. Zobacz tekst orzeczenia.

(por. pkt 25–27)

2. Artykuł 49 TFUE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on przepisom państwa członkowskiego dotyczącym zintegrowanego systemu podatkowego, które przyznały integrującej spółce dominującej neutralizację skutków włączenia proporcjonalnej części kosztów i opłat ryczałtowo określonej na 5% kwoty netto dywidend otrzymanych przez nią tylko od spółek będących rezydentami objętych integracją, podczas gdy przepisy te odmawiają jej takiego prawa dla dywidend wypłacanych przez jej spółki zależne z siedzibą w innym państwie członkowskim, które gdyby były rezydentami, obiektywnie mogłyby, według wyboru, należeć do systemu integracji.

W istocie, w odróżnieniu od sytuacji, gdy warunek posiadania siedziby jako warunek dostępu do systemu integracji podatkowej jest uzasadniony z uwagi na to, że system ten pozwala na przeniesienie strat wewnątrz zintegrowanej grupy podatkowej, jeżeli chodzi natomiast o korzyści podatkowej inne niż przeniesienie strat w obrębie zintegrowanej grupy podatkowej, takie odmienne traktowanie nie może być uzasadnione koniecznością zachowania zrównoważonego rozdziału władztwa podatkowego pomiędzy państwami członkowskimi. Takie odmienne traktowanie dotyczy jedynie dywidend pochodzących z innego państwa, otrzymywanych przez spółki dominujące będące rezydentami, tak że chodzi tutaj wyłącznie o suwerenność podatkową tylko jednego państwa członkowskiego.

Ponadto w związku z tym, że nie można wykazać żadnego bezpośredniego związku pomiędzy korzyścią podatkową, a obciążeniem podatkowym wynikającym z neutralizacji transakcji w obrębie grupy, taka korzyść nie może być uzasadniona koniecznością zachowania spójności systemu podatkowego danego państwa członkowskiego. W istocie, mimo że neutralizacja włączenia proporcjonalnej części kosztów i opłat wynika z asymilacji grupy utworzonej przez spółkę dominującą i jej spółki zależne w jednego tylko przedsiębiorcę mającego kilka zakładów, to jednak owa neutralizacja nie zmierza do żadnego obciążenia podatkowego spółki dominującej na czele zintegrowanej grupy podatkowej, lecz przeciwnie, przyznaje jej wspomnianą korzyść podatkową.

(por. pkt 27–29, 34–36, 40; sentencja)

3. Zobacz tekst orzeczenia.

(por. pkt 39)